

מסורת הש"ס

(א) מרומות סייח מ"ב חולץ
 (ב) קצב (ג) שנת קטן (ד) שנת
 קטן (ה) יומא מט' (ו) רש"ל מ"ג
 (ז) לעיל ט"ז (ח) כמ"ח:
 מריסחם. (י) ונתחן לחטור דבש
 ק' פירשי פירובין מט'
 (יא) ושנת ק"ב (ס) ופ' חוק'
 פקדים לו: דריה דרע',
 (יג) מרומות סייח מ"ג.

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

במ' ור"ג סג"ר הוסיף
הספיק השפע, פ' פירוש
ר"ע פ"א ול"ג: רש"י ר"ה
במלכות בנדרים, פ' מ"ט
פ"ה מ"ט דמל"ט
רש"י ר"ה שהיה מאכל
הקדש כ"ה וז"ל רש"י
מל"ט א"י:

מִסֵּף תּוֹסֵפוֹת

[illegible]

מוסף רש"י

ישאר מי פירות של
ידימה. חזק מפניס חיתים
שדרכן בך (חזקו 103).
שדוכן ויתום המצור.
דנלנו רפואה נמי משקה
הוא, דמך (שבת קט:). כל
המשקן שמה חסד לרפואה
(שבת 110). כיון דאית ליה
הנאה מניה. לנח הרפואה
ש לנ הנאה אליה (שערי 17).

כיצד מברכין פרק שישי ברכות

ת נאות גלי דעמיה דללחם
שלא הקפיד על עריסתם^א.
(ג) עושה לו למודין לוחץ לבור
לזנו פרי לזכך עליו בורא פרי

העק: וּמוֹצֵן פְּסוּנִיּוֹת. סוֹפֵי עֲנִיִּים
שֶׁאֵין מִתְבַּלֵּם עוֹלָמִית וְעוֹשִׂים מֵהֶן
לְשִׁמְתָהּ מֵחִיב קָרֵן וְחוּמָשׁ. לְשִׁמְתָהּ
מִתְחַנֵּן בְּצוּבֵי: וְר' יִשָּׁע שוֹפֵר.
וְדוּעִיָּה עֲלֵמָל הוּא וְאֵין שֶׁסִּרְמָה
לְחַל עָלָיו וְאֵין לָךְ פִּרְיָהּ לְמַשְׁקָה
לְחַלֵּל וְיִחִים וְעֲנִיִּים נִלְבָּד הוּיִיט כִּמְד
כִּדְבֵר דְּרָאִי: סִרְמָה מְהוּ. מְהוּ
מִתְבַּרְכֵּן עָלָיו. וְשֶׁסִּרְמָה לָךְ דְּכֵד
הִתְכַּחֵשׁ קָלָת וְאִינִי מִרְשָׁק: לֹא הוּא
לְשִׁמְתָהּ דְּרָבָא. לֹא הִיא מִבִּין מְהוּ
שֶׁאֵין לְהוֹדוֹ מִרְשָׁק.
וְסוֹפֵר סִרְמָה אֲחֵה שׁוֹלֵל: קִדְרִשְׁמִי.
נִתְרַשֵּׁם שְׁכֻחָתִים אִינִי וְעוֹמֵן כִּי יֵין
אֶל שְׁכֻחָתִים: אֶל שְׁכֻחָתִים. לְהוֹדוֹ שְׁמֵן:
וְאֶל דְּרִילֵי. כִּתְשֵׁם עֲנִיִּים לְחַל
הֶחְרַשְׁתִּים מִים לְעִשׂוֹת מִתְד:
לְרַב שִׁילָשׁ קָא רְבֵּה אֲחֵה. מְהוּ
דְּכֵד רִינָה הִבִּין רְבֵּה אֲחֵה הִשְׁאֵלָה
לְשִׁמְתָהּ דְּשִׁמְתִּים חוֹלִין (דף ע"ג).
וְסוֹפֵר לְשִׁמְתָהּ מְהוּ מִתְבַּרְכֵּן

מקדמה אלהם דברמלתה קאי וזל
דבחי הוא מזכרין עליה ב"פ העד:
שמיאל. * מחלל העשוי מקמת קליות
שנחישבו בחטור כבוד ששנלים
(לחם:) עבד לאכילה עבדא.
ובמלתה קיימא: שבושין. מגיסין
בכף לערבו יפה בנמימי: יפוס
המרי. מפרש בתמכת פסחים דף
(מכ:) וכל המאשים שופט. אלהם
לאכילה מזכרין ורפואה מניחא הלא
הכא נמי לאכילה מזכרין כו' (ה) ה"ג
והרכיב דרב ושמואל. ואע"י דמניח
לענין שבת דאולוי הוא ומותר לאכלו
שבתא אטריין למימר טעמין בדרה:
ה"ג דמ"א כיון דלרפואה קא מזכין
לא לבטי בדרס קמ"ל כיון דמסמך
מיני. שהרי מחלל הוא בעי בריבי:
ולכנסא ק"מ. ומלהטות גדולות הוא:
הפסחא שמיאל. שהולח כבר ראה
ודאי בדרס הגויה דלשעבר בעיין
שהרי כבר ליהנות הלחם הזה מן הארץ
שהוא בא ליהנות הימנו: דכסיב לא
מוזילא ממריס. ובשולמיה פירשת
בלעם כבר יאלו: המוזילא לך מים.
וכבר הוליו: ורבי נתניה סבר דמסיק
משמע. שעמיד להוליו דכסיב המוזילא
אמסע ונשכמאר פסוק זה למשע עריין
לא יאלו המוזילא לך מים עריין הלא
מוזילא כל ימי היום במדבר: דאפיקים
יסקון. שאני היום שהולחית אמסע:
אמסע

דאפיק משמע דכתיב 'אל מ
המוציא דאפיק משמע דכתי
נחמיה סבר המוציא דמפיק
מצרים ורבנן ההוא הכי ק
מפיקנא לכו עבידנא לכו מ
יחזון ממצרים דכתיב וייעזר
רבנן דלכי וירא [את] בר רב
הוא ובקי בברכות הוא אמר
חרא איקלע לגביה אפיקו ל
שואמרים עליו דאדם גדול ה

כעבין חייבין כלמודין פטורים א"ל אביי לרב יוסף האי כובא דארעא מאי מברכין עליה א"ל מי סברת נהמא הוא גובלא בעלמא הוא ומברכין עליה בורא מיני מזונות מר זוטרא יקבע סעודתיה עליה וברך עליה המוציא לחם מן הארץ ושלש ברכות אמר מר בר רב אשי יואדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח מ"ט ילחם עוני קרינן ביה ואמר מר בר רב אשי יהאי דובשא דתמרי מברכין עליה שהכל נהיה בדברו מ"ט ויעה בעלמא הוא כמאן כי האי תנא דתנן ^וברש תמרים ויין תפוחים וחומץ ספוגיות ושאר מי פירות של תרומה רבי אליעזר מחייב קרן וחומש ורב יהושע ^זפטור א"ל ההוא מרבנן לרבא טרימא מיהו לא הוה אדעתיה דרבא מאי קאמר ליה יתיב רבינא קמיה דרבא א"ל דשומשמי קא אמרת או דקורטמי קא אמרת או דפורצני קא אמרת אדהכי והכי אסקיה רבא לדעתיה אמר ליה חשילתא ודאי קא אמרת ואזכרתן מלתא חזר דאמר רב אסי יהאי תמרי של תרומה הוה לעשות מהן טרימא ואסור לעשות מהן שכר והלכתא יתמרי ועבדינהו טרימא מברכין עלוייהו בורא פרי העץ מאי מעמא במלתייהו קיימי כדמעיקרא. שתייתא רב אמר שהכל נהיה בדברו ושמואל אמר בורא מיני מזונות אמר רב חסדא ולא פליגי יהא עבה הא ברכה עבה לאכילה עבדי לה רכה לרפואה קא עבדי לה מתיב רב יוסף ^יושוין שבוזחשין את הלשונות בשבת יושותין זיתום המצרי ואי ס"ד לרפואה קא מכזין רפואה בשבת מי שרי א"ל אביי ואת לא תסברא והא ^יתנן ככל האוכלין אוכל אדם לרפואה בשבת וכל המשקין שותה אלא מה אית לך למימר גברא לאכילה קא מכזין ה"ג גברא לאכילה קא מכזין לישראל אלא מה אית לך למימר גברא לאכילה קא מכזין ורפואה ממילא קא הוויא ה"ג לאכילה קא מכזין ורפואה ממילא קא הוויא וצריכא דרב ^י(ושמואל) דאי מהאי ה"א לאכילה קא מכזין ורפואה ממילא קא הוויא אבל הכא ^יכיון דלכתחלה לרפואה קא מכזין לא לברך עליה כלל קמ"ל לכיון דאית ליה הנאה מיניה בעי ברכוי שיעל הפת הוא ואמר המוציא וכו' ת"ר מה הוא אומר המוציא לחם מן הארץ רבי נחמיה אומר מוציא לחם מן הארץ אמר רבא במוציא כולי עלמא לא פליגי וציאם ממצרים כי פליגי בהמוציא רבנן סברי יב ^יהמוציא לך מים מצור החלמיש ^יורכי משמע שנאמר יהמוציא אחכם מתחת סבלות ואמר להו קודשא בריך הוא לישראל כד ילמא את היכי דירעיתו דאנא הוא דאפיקי נם כי אני ה' אלהיכם המוציא משתבחין ליה וזכר אחוה דר"ש בר רב זביד דאדם גדול ד להם לכשיבא לידכם הביאוהו לידי זמנא יהי ריפתא פתח ואמר מוציא אמר זה הוא יא ובקין בברכות הוא בשלמא אי אמר המוציא

ות קלישחא מזרז שהכל ואף על פי שלרפואה נעשית

לח.

כח א ב מ"י פ"ג
נכרות הלכה ט עה
א"רית סימן קסח ספיק
כח ג מ"י פ"ו מהל' ו
ומל' ה' ו עה
א"רית ס"י תסח ספיק
ג ד מ"י פ"ח מהל'
נכרות הלכה ד
פסין ח עוש"פ א"רית ס"י
ספיק ח:

נא ה' ר' מ"ח מ"ח
 מרומות הללם ב
 נב ז מ"ח מ"ח מ"ח
 ה"ל ד סמך פסין
 טושים אר"ח ס"י נר פסין
 נב דה (מ"ח) פ"ג שם ה"ל
 טושים אר"ח ס"י
 פסין ו:
 ט (מ"ח) מ"ח מ"ח
 ה"ל נב טושים אר"ח
 סמך פסין ד:
 י (מ"ח) שם הללם נב:
 נב כ מ"ח מ"ח מ"ח
 ה"ל נב סמך אר"ח
 טושים אר"ח ס"י שם
 ה:
 ל (טושים) אר"ח ס"י
 פסין ח:

תורה אור השי

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]